

Even voorstellen: Jos & Aad Nijveld

Augustus 2003. De familie Nijveld (Aad: bouwjaar 1937 en Jos: bouwjaar 1939) blijken echte diehards te zijn: 2003 is voor hen een bergsport jubileum-jaar. Zij vieren dit jaar namelijk op bescheiden wijze dat ze inmiddels alweer 30 jaar lid zijn. Immers deze uit Nuenen afkomstige patrons zijn al sinds 1973 aangesloten bij de toenmalige voorloper van de NBV en de NKBV. (destijds was de NBV nog een lokale afdeling van de ÖAV ([Österreichischer Alpenverein](#))). Terwijl Aad al begin jaren 50 (hij was net 17 jaar jong) zijn eerste klimcursus met succes had voltooid.

Een terugblik

Gevraagd naar hun beweegredenen om lid te worden, begint Jos op uiterst geëngageerde wijze haar verhaal te doen:

"Kijk Pierre", steekt ze van wal: "Dat zit zo: wij hebben begin jaren 70 een basis klimcursus in de Alpen gevolgd en ons is ooit verteld dat leden van een bergsportvereniging altijd onderdak zouden krijgen als ze tijdens een meerdaagse bergtocht voor overnachting zouden aankloppen bij een Berghut. Al was een hut tjokvol, dan moest men je toch een overnachtings-plaats aanbieden. Al was het ergens achteraf op zolder of op een of ander lager: je had in ieder geval onderdak. En de zekerheid om een dak boven je hoofd te hebben tijdens de vaak koude bergnachten, vond ik wel zo geruststellend.

"Zo herinner ik me nog als de dag van gisteren", vult Aad aan: "dat onze kinderen 12 en 13 jaar waren en wij in die tijd in Oostenrijk zowel de beginners-cursus als de gevorderden-cursus voor ouders met kinderen hebben gevolgd. En daar zaten alle ingrediënten in hoor, van gletsjer oversteken tot in een gletsjerspleet vallen en er ook weer heelhuids uit weten te komen, met andere woorden: niets werd aan het toeval overgelaten."

Het ontstaan van de Tukhut

Deze patrons hebben trouwens ook van heel dichtbij het ontstaan van de TukHut mogen meemaken. Aad herinnert zich: "Eind jaren 70 hebben we in eerste instantie nog aan de Ourthe gekampeerd en toen het aantal deelnemers aan dergelijke kampeer/klim-weekends fors begon toe te nemen, is medio 1978 de eerste TukHut opgericht. Maar stel je daar vooral niet al teveel van voor hoor: de Tukhut was toen een uit de kluiten gewassen bouwkeet, met 2 slaap-stellingen voor 30 personen. En we hadden nog voor circa 10 personen plek op een kleine zolder waar op onvervalste stro-slaapzakken geslapen kon worden. En wat dacht je van de toenmalige wasvoorziening: die was met een klein kraantje waar soms zelfs roest-bruin water uitkwam, ook niet bepaald riant te noemen."

"Maar ja", vult Jos het verhaal van haar man aan, "Uiteindelijk is deze houten TukHut van het eerste uur in 1980 door onverlaten in brand gestoken en volledig in as opgegaan. Daarna zijn onder de bezielende leiding van architect en bouwmeester Eef Boeve meteen de plannen gesmeed om de zaken nu maar eens goed aan te pakken en een stenen gebouw neer te zetten. Het heeft even geduurd, maar op 10 september 1983 was het dan eindelijk zover .....

..... en werd de TukHut zoals we hem nu nog kennen op feestelijke wijze heropend. Ik weet nog goed dat de eerste barkaart, die toen bij opbod werd verkocht, een bedrag van 250 gulden heeft opgebracht.”

Patrons sinds 1983

Jos vervolgt: "En aangezien er in die tijd een schreeuwend tekort was aan patrons, hebben we ons maar gelijk aangemeld. En dus draaien we sinds 1983 elk jaar wel een aantal patronsdiensten. En daar is het niet bij gebleven hoor. Want we hebben sindsdien ook vaak geheel verzorgde wandelweekends en midweeks georganiseerd voor aspirant NKBV-leden die eens wilden kennismaken met het wandelen in de Ardennen.

Ik zie trouwens nog de verbaasde en nieuwsgierige blikken van de grenswachten bij de grensovergang in Visé onder Maastricht. Ze snaptten er niets van: Twee Hollanders die met een tot de nok toe volgestouwde achterbak (24 broden, 24 pakketten kaas, 100 eieren, etc.) de grens passeerden, met als eindbestemming de TukHut in Sy”

Gevraagd naar hun toekomstplannen, geven Jos en Aad gezamenlijk aan: “Wij hopen deze vorm van vrijwilligerswerk nog jaren in goede gezondheid te kunnen voortzetten, en zolang de TukHut niet op de commerciële toer gaat, zullen wij als patron ons beste beentje blijven voortzetten”.